

Na tafličcy je prikaznja
Za wšitkich, kiž tam čerpaja.

Tež džiwna wěc so powjeda
Wot teho krasnoh' žórleška.

Po gmejnje lěto wot lěta
Tu studnju čisća holiča.

Hdyž pak je pódla nječestna,
Je woda lěto hubjena.

(1850.)

Swěrna hač do smjerće.

„Štó kłapa tak pozdže wo duřčka mi?“
„„Wočiń, holčo, ja twój swak!““
„Ha sy-li ty, swako mi najlubši,
Tebi nan njech wočinja!“ —

„Štó kłapa wo komorne durje mi?“
„„Wočiń, holčo, ja twój bratr!““
„Ha sy-li ty, bratřiko najlubši,
Tebi mać njech wočinja!“ —

„Štó kłapa wo komorne durje mi?“
„„Wočiń, holčo, luby twój!““
„Ha był-li ty luby mój najlubši,
Njeby přišoł po nocy.